

Hele spørgsmålet om socialt bedrageri skal afklares. Hvis man har et hemmeligt liv, er man selvfølgelig nødt til at have en legal indtægt for at sløre det hemmelige liv. Det betyder, at de fleste prostituerede har en indtægt ved siden af, oftest en overførselsindkomst. Skrækken for anklage om bedrageri blokerer for, at den prostituerede beder om hjælp til at skabe et andet liv.

Socialministeriet har tidligere givet et signal om, at man skal vurdere, om der skal rejses bedragerisager. Men da jagten på socialbedragerere er en trend i øjeblikket, vil det være på sin plads, at ministeriet igen giver forvaltningerne et vink med en vognstang.

Narkobehandlingens utilstrækkelighed ses også tydeligt på prostitutionområdet. Der er som sagt brug for flere forebyggende, opsøgende tiltag og ikke mindst for flere behandlingspladser. Narkobehandling bør være en ret, ligesom retten til behandling af et brækket ben.

Endelig skal udlændingelovens regler ændres, så de udenlandske piger, som ofte kommer fra den fattige tredje verden, ikke fastlåses i prostitution, fordi et brud med denne tilværelse automatisk betyder udvisning.

Da ingen af de to fremsatte forslag til vedtagelse berører spørgsmålet om narkobehandling og spørgsmålet om ændring af udlændingeloven, ønsker vi ikke at stemme for nogen af disse forslag.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det var nogle gode svar, vi fik både fra socialministeren og fra justitsministeren, og jeg er glad for den holdning, der er i regeringen til dette spørgsmål.

Jeg er af den overbevisning, at prostitution er kommet for at blive, og jeg tror ikke, at Folketinget – uanset hvad Folketinget så i øvrigt har tænkt sig at vedtage – på nogen måde er i stand til at afskaffe prostitutionen. Tidligere i dag blev lovforslag nr. L 43 om afkriminalisering af prostitutionen vedtaget netop ud fra den tese, at det ikke er hensigtsmæssigt at stemple de prostituerede som værende kriminelle. Det, der er behov for, er tværtimod, at man går ind og hjælper.

Når vi i Fremskridtspartiet skal se på emnet prostitution, tager vi udgangspunkt i Fremskridtspartiets grundlæggende politik om den personlige frihed. Vi har den opfattelse, at hvis der er nogle, der har lyst til at være prostituerede, skal de have lov til at være det. Udgangspunktet må være, at vi hver især har ejendoms-

retten til vores egen krop. Det er ikke staten, det er ikke det offentlige, der har ejendomsretten over vores krop, det har vi selv, og hvad vi ønsker at gøre med den, skal vi i øvrigt have lov til at gøre. Men det gælder kun, når vi taler om den frivillige prostitution, og der er jo ikke kun frivillig prostitution her i landet. Der er ganske mange tilfælde, hvor der ikke er tale om frivillig prostitution.

Skal vi starte fra en ende af, er en af de ting, vi i Fremskridtspartiet er glade for blev slået fast med lovforslag nr. L 43 om afkriminalisering af prostitution, at man samtidig sagde, at når den prostituerede er under 18 år, kriminaliserer man kunden og siger: Det vil vi simpelt hen ikke acceptere, det vil vi ikke acceptere under nogen omstændigheder! Når der er tale om prostitution, afkriminaliserer man kun de personer, der er myndige, og derfor var vi i Fremskridtspartiet glade for, at man også på det punkt lavede en opstramning over for kunderne.

Så er der de prostituerede, som er prostituerede på grund af misbrug, hovedsagelig narkotikamisbrug, og dér har vi i Fremskridtspartiet slået et stort slag for, at den type prostituerede skal hjælpes. De skal have langt mere hjælp, end de får i dag, og det gælder i øvrigt alle, der er narkomaner. Der er ingen tvivl om, at hvis man kunne få dem ud af deres narkotikamisbrug, ville de også med det samme være ude af prostitutionen, som på grund af narkotikaen ikke kan kaldes for frivillig. Den er tvunget på grund af narkotikaen og behovet for de meget, meget store pengesummer, der skal til for at købe narkotika.

Så er der dem, der uønsket er prostituerede i en kortere eller længere periode på grund af økonomiske vanskeligheder, dem, der lader sig prostituere udelukkende for at skaffe penge i en kortere eller længere periode. Der er heller ingen tvivl om, at det er en gruppe, som har behov for hjælp til at få styr på økonomien, så de ikke behøver at være prostituerede af den grund.

En fjerde gruppe er de prostituerede, som regulært er tvunget til at være det, og det strider jo direkte mod det, jeg lige har stået og sagt er Fremskridtspartiets udgangspunkt, nemlig den personlige frihed. Der er ingen tvivl om, at når vi taler om den tvungne prostitution – altså Alfonso og Rufferi – skal der slås meget, meget hårdt ned. Der skal slås hårdt ned over for de